

**№ 109
9 березня
2018**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Вікі!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter

Міфи і правда про соборування

З цим Таїнством пов'язані найдивніші забобони і помилки. Іноді вважається, що соборувати потрібно тільки безнадійно хворих, що після Соборування людина або неодмінно вмирає, або неодмінно зцілюється...

Що ж насправді розуміє Церква під Соборуванням? Інформаційно-просвітницький відділ УПЦ публікує статтю про це Таїнство.

Соборування: прощення забутих гріхів

Таїнство Єлеопомазання частіше називають Соборуванням (оскільки воно зазвичай відбувається кількома священниками, тобто соборно). У чому ж його суть? По-перше, молитви цього таїнства можуть зцілити хворого, якщо на те буде Божа воля. По-друге, що не менш важливо, в таїнстві Соборування людина отримує прощення гріхів.

Але яких гріхів? Не тих, які необхідно сповідувати в таїнстві Покаяння, які ми усвідомлюємо і намагаємося долати. Але у кожного з нас є безліч гріхів, які проходять повз нашу свідомість, в силу нашої духовної розслабленості, грубості почуттів. Або ми, коли згрішимо, тут же забуваємо про це, або взагалі не вважаємо за гріх, не помічаємо. Однак неусвідомлені гріхи – це все одно гріхи, вони обтяжують душу, і від них необхідно очиститися – що і відбувається в таїнстві Єлеопомазання. Окрім того, якщо говорити про тяжкохворих людей – буває так, що в силу свого загального хворобливого стану вони просто не можуть помітити в собі ті гріхи, в яких вони в іншому випадку обов'язково покаються б на сповіді. Так ось, якщо ми приносимо щире покаяння – то в таїнстві Соборування отримуємо прощення таких незгаданих (поза нашою волею) на сповіді гріхів.

Що ж стосується тілесного одужання – воно може статися, про це ми молимося під час проведення таїнства, і такі чудесні зцілення дійсно нерідко відбуваються після Соборування. Однак не можна розраховувати на це, не можна сприймати таїнство як якусь магічну процедуру, яка гарантуватиме зцілення від усіх хвороб.

З глибини століть

Таїнство Єлеопомазання, як і інші таїнства, має євангельське походження, воно було встановлено Самим Христом. Як ми дізнаємося з Євангелія від Марка (6-й розділ), «закликав Він дванадцятьох, почав Христос посилати їх по два, давши їм владу над нечистими духами. Вони пішли і проповідували покаяння, виганяли бісів многих і багатьох хворих мазали олією і зціляли». Згідно з цим свідченням, ще перед голгофськими стражданнями Спасителя

існувало таке священнодійство, воно подавало допомогу хворим і тілесно, і духовно. Потім ми знаходимо відомості про Таїнство Соборування в посланні святого апостола Якова (5-й розділ, вірші 14-15). «Чи хворіє хто з вас, нехай покличе пресвітерів Церкви, і нехай помолиться над ним, помазавши його єлеєм в ім'я Господнє. І молитва віри зцілить недужого, і Господь його підійме, і якщо він згрішив, простяться йому».

Богослужбовий чин таїнства Соборування відомий в нинішньому вигляді лише з XV століття. Чин (тобто порядок здійснення таїнства) видозмінювався протягом століть, стаючи більш розлогим, більш фіксованим.

Які ж тут були етапи? Відразу скажу, що відомо нам далеко не все. Про перших століттях ми знаємо дуже мало. У самих ранніх пам'ятках, які мають відношення до цього чину (III-IV століття), існують такі чини, як "подяка води і елею" і молитва про оливу, що приноситься. Молитва про оливу включала в себе прохання благословення у Бога на цей елей для помазання хворих і для споживання його ними в їжу. У IV столітті освячення елею іноді робив єпископ – втім, в той час і інші таїнства відбувалися переважно єпископами.

Потім, у візантійських богослужбових книгах VIII століття, ми бачимо вже більш деталізовану послідовність молитов, перша з яких – та, що починається словами: «Отче Святий, лікарю душ і тілес...» Ця древня молитва і в наш час виголошується при здійсненні Соборування, і більш того – є, кажучи богословською мовою, тайнозвершувальною формулою.

Іноді запитують – а коли Соборування почали сприймати саме як таїнство, коли його включили в число семи церковних таїнств? До речі, уявлення про те, що таїнств рівно сім, не догматизоване в Православ'ї, це західна богословська традиція, яка увійшла і в наші підручники. Але деякі святі отці вважали таїнствами й інші священнодійства, наприклад, Велике освячення води на свято Богоявлення, чернечий постриг... Як би там не було, Єлеопомазання досить рано стало сприйматися як таїнство і на Сході, і на Заході. Втім, у католицизмі розуміння цього таїнства до недавнього часу відрізнялося від православного. У середньовічній західній традиції Єлеопомазання прийнято було здійснювати тільки над вмираючими людьми, звідси і його католицька назва, «*extrema unctio*» – «останнє помазання».

Треба сказати, що така назва таїнства, разом з відповідним розумінням, проникли у XVII-XVIII століттях і в нашу Церкву, утвердилися в офіційних церковних документах. І тільки у XIX столітті Святитель Московський Філарет (Дроздов) наполіг на тому, щоб ця назва таїнства як невідповідна православному розумінню була вилучена з ужитку – що і сталося в Руській Церкві. Але і на Заході не збереглося середньовічного розуміння цього таїнства. В останні десятиліття, після II Ватиканського собору, католики змінили ставлення до Соборування, і тепер вже називають його дещо інакше – наприклад, «таїнством хворих».

Соборування: два варіанти, одна суть

Таїнство Соборування має два варіанти свого здійснення. Іноді воно відбувається на дому над одним хворим, а іноді – в церкві, над усіма, хто хоче приступити до цього таїнства і хто може за станом здоров'я прийти в храм. У цьому випадку воно зазвичай приурочується до якихось особливих подій церковного року. У Православній Церкві це найчастіше період Великого Посту, рідше – Різдваного.

Чи часто слід соборуватись? Як правило, до таїнства Соборування вдаються раз на рік, але, звичайно, людина сама повинна прийти до усвідомлення того, що вона потребує зцілення. Не тільки в тілесному зціленні (соборуватись може і фізично здорова людина), але перш за все – в зціленні духовному, потребує очищення своїх неусвідомлених гріхів. Зауважу, що після того як людина соборувалася в храмі, їй вкрай бажано в найближчий же час сповідатися і причаститися Святих Христових Таїн.

Як відбувається це таїнство? За чином воно повинно відбуватися сімома священиками, хоча реально священиків може бути і менше – не завжди навіть в столичних храмах вдається зібрати стільки. Але і при меншій кількості священиків (навіть при одному) таїнство все одно буде дійсним.

Сучасний чин Соборування – розлогий і складний. Спочатку читаються підготовчі молитви, канон, а потім вже відбувається сам чин. Читаються уривки, які входять до Нового Заповіту апостольських послань, з Євангелія, потім вимголошується ектенія (молитовне звернення до Бога, про що говорилось дияконом від імені тих, хто молиться) з поминанням імен тих, хто приймає таїнство. Потім читається молитва на освячення елею і відбувається саме помазання. При помазанні священик читає вже згадану молитву *«Отче Святий, лікарю душ і тілес...»*. Потім другий священик приступає до участі в таїнстві, і знову слідує подібний цикл. Так повторюється сім разів. В кінці чину на голови тих, хто приступили до таїнства, покладається Євангеліє з читанням особливої заключної молитви. Після завершення служби віруючі можуть забрати додому залишки після таїнства елею і вживати його для помазання. Цей же елей використовують і при похованні християнина – його виливають в труну перед тим, як закрити кришкою. Так що це таїнство нагадує нам про вічне життя і готує нас до нього.

Соборування: як не треба

Часом у людей бувають досить дивні уявлення про соборування. Наприклад, що вдаватися до нього слід лише тяжкохворим людям, які перебувають на порозі смерті. Це пережиток неправославного сприйняття таїнства як «останнього помазання» – що абсолютно не відповідає Священному Писанню. Адже апостоли робили помазання маслом саме заради зцілення.

Але не можна також очікувати і негайного одужання після Соборування. На жаль, іноді в свідомості людей це таїнство

перетворюється на щось самодостатнє, зовнішнє, мало не магічне. Коли я бачу натовпи людей, що приходять в храм на Соборування, то замислююся: а чи всі вони сповідаються, причащаються? Деякі з них сприймають Соборування як медичну процедуру, про духовні його аспекти і думки немає... Наслідки тут можуть бути дуже сумними – не отримавши очікуваного тілесного одужання, людина ображається: як же так, я відстояв довгезелзну службу, зробив все, що належить, а результату немає! В результаті люди можуть охолонути до віри, до Церкви.

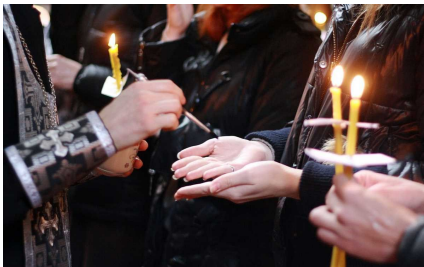
Зцілення – це вільний дар Всеблагого люблячого Бога, а не неминучий результат якихось зовнішніх дій. Про це повинні пам'ятати всі ті, хто приступає до таїнства Соборування. Треба задуматися про своє життя, про свої гріхи, прагнути очиститися від них. Адже Таїнство Соборування почасти те саме таїнства Покаяння.

Я думаю, окремо треба сказати про соборування людей, які перебувають при смерті. Іноді такі люди бояться цього таїнства, вважаючи, що воно призведе до швидкої кончини. Але час людського життя залежать тільки від волі люблячого Бога, і Господь нерідко продовжує життя вмираючого саме з тією метою, щоб він міг гідно підготуватися до переходу у Вічність – посповідатися, причаститися і соборуватися. Нерідко викликаний до вмираючого священник відразу робить три ці таїнства, послідовно. Соборування для вмираючої людини абсолютно необхідно, адже вона часто вже просто фізично не може сповідатися – але таїнство Єлеопомазання звільнить її від вантажу тих гріхів, в яких він і хотів би, але вже не встиг, не зміг покаятися в таїнстві Покаяння.

Як підготуватися до таїнства Єлеосвячення

Соборування зазвичай звершується у храмі. Однак, якщо немає такої можливості доставити важко хворого до церкви, тоді його звершують вдома.

Щоб прийняти участь у таїнстві Соборування, до храму необхідно прийти зазделегідь. Наступний крок полягає в тому, щоб записати

своє ім'я для поминання священнослужителями під час звершення таїнства Єлеосвячення. Для цього необхідно підійти до церковної лавки і озвучити свій намір.

Бажано з собою мати хустку, а то і дві, або просто клаптик тканини чи марлі, серветки, які добре вбиратимуть залишки вина і масла з рук та обличчя. Добре, коли людина так одягнута, що у неї

добре відкрита шия – це необхідно для помазування єлеєм з вином. У храмі голова жінки, яка соборується, повинна бути покрита хустиною.

Після Соборування освячений єлей дають додому. Цю оливу прийнято потроху додавати в їжу, також ним помазують (хрестоподібно) хворі частини тіла. Це масло прийнято використовувати потроху упродовж усього року до наступного посту.

Використану пляшку від масла прийнято спалювати. Також потрібно вчинити і з тими хустинками, якими витиралися надлишки єлею на обличчі під час Соборування.

У тому випадку, коли таїнство звершується у домашніх умовах, необхідно зробити наступні приготування: у кімнаті хворого, перед іконами, ставиться стіл, який покривають чистою скатертиною. На стіл ставлять тарілку із зернами пшениці (якщо такі відсутні, їх замінюють іншими злаками: жито, просо, рис і т. д.).

Посеред блюда на пшеницю встановлюють посудину у формі лампади. Також це може бути звичайний чистий стакан для освячення єлею. У пшеницю ставлять сім свічок. В окремому посуді (склянках) на стіл ставлять чисте масло і трохи червоного вина.

Якщо Ви спізналися на Соборування

У наш час нерідко трапляється так, що людина приходить на Соборування із запізненням, коли служба вже йде. І людина в збентеженні. Чи може вона все-таки взяти участь в таїнстві? Так, може. Навіть якщо вона встигла отримати хоча б одне помазання, таїнство буде дійсним. Однак бувають ситуації, коли людина запізнився в силу не залежних від неї обставин, а бувають, коли вона запізнився з власної вини. У будь-якому випадку, якщо є така можливість, я рекомендував би все-таки соборуватись іншим разом – в цьому ж храмі або в будь-якій іншій церкві.

За матеріалами foma.in.ua, прес-служби [Рівненської єпархії](http://www.rivneneparchy.com)

Preparation for the Sacrament of Holy Unction

Fr. Theodore Petrides

Most Orthodox Christians are familiar with this sacrament as the special service offered on Wednesday of Holy Week in preparation for Pascha. Not as many are aware that this service can and should be held regularly in our churches and our homes during fasting periods and on the feast days of healing saints offering the faithful to partake more often of this life-bestowing therapy of the Church, this "touch of Christ." But how do we prepare for this great mystery of our Orthodox Church?

Historically, the sacrament of Holy Unction would follow the sacrament of Holy Confession or Reconciliation and would precede the sacrament of

Holy Communion. Therefore it is still appropriate for us to first go to Holy Confession before being anointed with Holy Unction. The acknowledgement and repentance of our sinful tendencies and inclinations prepares the wounds of the heart to more fully receive the balm of Holy Unction and then the medicine of Immortality, Holy Communion.

In order to properly approach the mystery of Holy Unction and benefit most from it, we need, as with all the sacraments, to prepare ourselves. The follow-

ing are listed as five important though not comprehensive means of preparation for Holy Unction for individuals and families.

Study: The richness of the service of Holy Unction as it has developed over the centuries makes it a true "treasure chest" of inspiration and comfort concerning the Church's understanding of physical and spiritual sickness and healing. Interestingly, very few of the Epistle and Gospel readings speak directly to the topic of physical healing. They present instead a variety of themes that speak to essential aspects of the Christian life including: the necessity of faith, the importance of repentance, works of love, patient endurance in trials, and preparation for the coming judgment. Well known Orthodox scholar and author, Fr. Stanley Harakas, takes up these various themes in a book entitled, *Of Life and Salvation*. In this book, he offers reflections on living the Christian life based on the seven epistles and gospel readings designated in the Holy Unction service. Perhaps families could read together one of the many readings and reflections offered in the book as means, each time, of preparing for participation in the sacrament. In addition to reading over the text of the service prior to partaking of Holy Unction, it is important to make available for those who do not speak the language(s) used in the service, a copy in their own language to follow.

Fasting: Another way to prepare ourselves for Holy Unction is to fast. Though we normally associate fasting with the sacrament of Holy Communion it is quite appropriate to fast before participation in every sacrament of the Church. Certainly, those who are ailing and in need of physical nourishment or are on a special diet because of their illness are excused from fasting by the Church. They are asked only to receive the sacraments with thanksgiving and a sense of their own unworthiness of God's love and mercy. But for those who can, fasting is an important means of preparation. How should we fast before Holy Unction? To the best of one's ability. Those who are able may keep a strict fast from at least 6 hours before the service. Others should at least eat fasting foods being aware not to eat more than necessary. The goal is to assist our ability to concentrate during the service itself and to heighten our sensitivity to God's presence. The Father's state simply, "Fasting brings tears. Eating dries up tears." Parents can modify the fast for their children based on the needs of each child and in consultation with their spiritual

father. Avoiding arguments or conflicts with our children over their having to 'do something else that they don't want', parents can explain that by fasting they will be preparing their bodies, minds, and hearts to meet Christ. In the words of one contemporary elder to a young child's question about fasting, "If we want to receive Christ, we must give Him something first."

Confession/self-examination: As stated earlier, it is essential that we first confess our sins before participating in Holy Unction. It should be explained and understood that Holy Unction in no way replaces the sacrament of Holy Confession which is the foremost therapy of the Church for the acknowledgment and repentance of our sinful tendencies and habits. It is significant to note that Christ first forgave the paralytic his sins before granting him healing of his paralysis, and St. James writes when discussing the anointing of the sick, "Confess your sins to one another and pray for one another that you may be healed" [James 5:16]. Even if someone has confessed somewhat close in time to their participation in Holy Unction, it is still appropriate, since we sin on a daily basis, to at least make a self-examination of our thoughts, words and deeds since our previous confession, praying to the Lord that He, "help us see our sins so that we may repent of them." This increases our sense of insufficiency, humility, and reliance on God's strength, and indicates to ourselves what areas of our lives are in most need of healing and correction. As we do for Holy Communion, it is appropriate to seek out others we may have wronged or who have wronged us in some way and ask their forgiveness, seeking to be reconciled with all. We can have our children ask forgiveness of all their family members setting an example for them by asking forgiveness from them first. In all these ways, our children become more aware that something special is about to happen during Holy Unction.

Faith: Often, before healing someone of their disease or handicap Jesus asked them if they believed He could heal them [Mark 5:36; 9:24]. Conversely, we know that in his own country Jesus did not do many works of healing because of their unbelief [Matt. 13:58]. It is important that we prepare ourselves and our families before receiving Holy Unction by asking ourselves the question, "Do I believe that Jesus will heal me through this mystery?" Faith is the most essential ingredient in our experiencing God's healing power. Yet, faith is also a gift from God and through participation in Holy Unction our weak faith can be strengthened. Once Staretz Sophrony from the monastery of St. John the Baptist in Essex, England was asked to visit the hospital bed of a dying man. He had been asked by

the man's wife and mother to come since they believed him to be a holy man and hoped for a miracle. After praying through the prayers for healing and anointing the man more than once, the Staretz said to the dying man, "You see we are not miracle-workers but just sinful men," The man responded however, "Elder, when you came here I was not a believing man. My wife and my mother asked for you to come and I reluctantly agreed. But, as you have been reading the prayers, faith has entered into my heart. I now believe in the Lord and am ready to die." Tears streamed from the eyes of the Elder. Though he had many times witnessed miraculous healings through his humble prayers he was never as happy as at this moment when he witnessed the restoration of faith of the man about to depart this life.

Preparing Our Bodies For Anointing: A final practical way we should prepare ourselves and our family members for Holy Unction is to make certain that we have physically washed our bodies, especially our face and hands. We are coming before the Lord, and offering our bodies to be filled with His Grace—that He may be signed upon us. Do we go to the doctor for a physical without having washed or the dentist without having brushed our teeth? How much more should we be aware of presenting ourselves to the Lord looking the best we can—not fancy, just clean and properly dressed. Wearing something 'nicer' than how we normally dress for school or play also heightens the child's awareness of Holy Unction being something special. Though we are seeking inner cleansing, it is still helpful to "cleanse the outside of the cup and the dish" while not neglecting our other preparations for inner healing.

Excerpt taken from article Heal the Sick by Fr. Theodore Petrides

Як носити натільний хрестик. Православний натільний хрест

Порада: Треба носити натільний хрестик

Проїшли ті часи, коли будь-ознака приналежності до християнської Церкви, включаючи носіння натільного хреста, міг спричинити за собою серйозні наслідки, у кращому випадку глузування. Носити натільний хрестик сьогодні нікому не забороняється. Постає інше питання: чи потрібно це робити?

Головна умова носіння християнського натільного хреста – це розуміння його сенсу. Він не є прикрасою, ні талісманом, здатним захистити від усіх нещасть. Таке ставлення до священного предмета характерно для язичництва, а не християнства.

Натільний хрест – це матеріальне вираження того «хреста», який Бог дає людині, що бажає служити Йому. Одягаючи хрест, християнин тим самим обіцяє жити за заповідями Божими, чого б це не коштувало, і стійко переносити всі випробування. Того, хто це усвідомив, безсумнівно, потрібно носити натільний хрестик.

Як не можна носити натільний хрестик

Натільний хрест – це ознака приналежності до Церкви. Той, хто ще не приєднався до неї, тобто не був хрещений, носити натільний хрест не має.

Не варто надягати хрестик поверх одягу. За церковною традицією, тільки священники носять хрести поверх ряс. Якщо ж так надходить мирянин, це схоже на бажання виставити свою віру на показ, похвалитися нею. Такий прояв гордині не личить християнину.

Натільний хрест, як випливає з його назви, має бути на тілі, точніше, на грудях, ближче до серця. Не можна носити хрест у вусі у вигляді сережки або на браслеті. Не варто наслідувати і тим людям, які носять хрестик в сумці або в кишені і кажуть: «Він же все одно при мені». Таке ставлення до натільного хреста межує з блюзнірством. Покласти хрестик в сумку можна лише на час, якщо порвався ланцюжок.

Яким повинен бути православний хрестик

Іноді кажуть, що чотирикінцевий хрест носять тільки католики, але це не так. Православна церква визнає всі види хрестів: чотирикінцевий, восьмиконечні, із зображенням розп'ятого Спасителя або без нього. Єдине, чого слід уникати православному християнину – це зображення розп'яття з граничним реалізмом (провисающее тіло і інші подробиці хресних страждань). Це дійсно характерно для католицизму.

Матеріал, з якого хрестик виготовлений, може бути будь-яким. Потрібно тільки враховувати особливості конкретної людини – наприклад, є люди, у яких срібло на тілі темніє, такий людині срібний хрестик ні до чого.

Нікому не забороняється носити хрест великого розміру або інкрустований дорогоцінним камінням, але слід замислитися: сумісна з християнською вірою така демонстрація розкоші?

Хрестик повинен бути освячений. Якщо він куплений в церковній крамниці, турбуватися про це не варто, там хрестики продають вже освяченими. Хрестик, куплений в ювелірному магазині, потрібно освятити в храмі, це займе кілька хвилин. Освячують хрест один раз, але якщо точно невідомо, освячений він чи ні, це потрібно зробити.

Немає нічого поганого в носінні хреста, який належав померлій людині. Онук цілком може отримати при хрещенні хрестик померлого діда, і не треба боятися, що він «успадкує» долю родича. Уявлення про невідворотну долю взагалі несумісне з християнською вірою.

Lenten Fasting

Question

Why do we fast, and from what do we fast, before Pascha?

Answer

We fast before the Feast of Feasts, the Resurrection of Christ, to prepare ourselves for the celebration of Our Lord's eternal victory over sin, corruption, and death, and in anticipation of our own resurrection. Hence, Great Lent is a time of preparation, during which we focus on and anticipate the resurrection of Our Savior by fasting, prayer, and almsgiving.

When we fast, we “shift our focus” from ourselves to God and others, spending less time worrying about what to eat, when to eat, how much to eat, and so on in order to use our time in increased prayer and caring for the poor. We learn through fasting that we indeed can gain control over those things that we too often allow to control us—and for many people, food is a controlling factor. [We live in the only society in which an entire TV network is devoted to food!] While fasting from food, however, we are also challenged to fast from sin, from gossip, from jealousy, from anger, and from those other things which, while well within our control, we all too often allow to control us.

Further, just as we would refrain from eating a lot before going to an expensive restaurant for dinner—if we “ruin our appetite” we will hardly enjoy our dinner—so too we fast before Holy Pascha in order to more fully feast and celebrate on the Feast itself.

During the Great Fast—and all lenten seasons—we are called upon to refrain from meat, dairy, fish, wine, and olive oil. At the same time, we are challenged, within this framework, to fast to the best of our ability, and to do so consistently. If we must modify the extent to which we fast within this framework, it is of course possible, but in every instance our fasting should be consistent and regular, for Christ does not see fasting as an option, but as a “must.” In the Gospel of Saint Matthew, Our Lord says, “WHEN you fast, do not be like the hypocrites,” not “IF you fast” or “IF YOU CHOOSE to fast.”

В неділю 18 березня, 2018 року
одразу після служби о 12:00
Православна церква Святої Анни в
Скарборо запрошує усіх бажаючих
прийняти участь в нашому річному
мастер класі по розписі писанок.

Церква забезпечує усіх бажаючих
приладами а також безплатним обідом.

Спонсор мастер класу

ФУНДАЦІЯ СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА

регістрація та запитання за номером
647-919-7238

НАША АДРЕСА/OUR ADDRESS

*525 Morrish Road
Scarborough Ontario
M1C 3R8*

Розклад/Schedule

*Обід розпочнеться після служби о
12:00 годині дня, мастер клас одразу
після того.*

*Dinner will start after the service at
12:00 pm, master class to follow right after.*

St. Anne's Ukrainian
Orthodox Church is inviting
everyone to our annual
Pysanka Painting event
that will take place
on Sunday March 18, 2018
in our banquet hall.

Supplies and lunch will be provided.

This event is sponsored by:

**ST. VOLODYMYR'S
FOUNDATION**

If you have any questions or to RSVP
contact Olga
@647-919-7238
Start time: 12:00pm

НАША АДРЕСА/OUR ADDRESS

*525 Morrish Road
Scarborough Ontario
M1C 3R8*

Розклад/Schedule

*Обід розпочнеться після служби о
12:00 годині дня, мастер клас одразу
після того.*

*Dinner will start after the service at
12:00 pm, master class to follow right after.*

Українська Православна Церква Св. Анни

St. Anne's Ukrainian Orthodox Church

525 Morrish Road Scarborough, Ontario M1C 1G2

Church Office # (416) 284-9642

Parish Priest: Rev. Father Volodymyr Feskiv (647) 680-0448

March 2018 Schedule

Розклад на березень 2018 року

Saturday March 3 Great Vespers* at 5:00 pm	Субота 3 березня Вечірня* о 5:00 вечора
Sunday March 4 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 4 березня Свята Літургія* о 10:00 ранку
Wednesday March 7 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 9:30 am	Середа 7 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 9:30 ранку
Thursday March 8 Hymn to Passions of Christ at 6:30 pm	Четвер 8 березня Акафіст Страстям Христовим о 6:30 вечора
Friday March 9 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 7:00 pm	П'ятниця 9 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 7:00 вечора
Saturday March 10 Divine Liturgy* with Sorokousty – Remembrance of Our Beloved Deceased at 10:00 am Great Vespers* at 5:00 pm	Субота 10 березня Заупокійна Літургія* (Сорокоуст) о 10:00 ранку Вечірня* о 5:00 вечора
Sunday March 11 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 11 березня Свята Літургія* о 10:00 ранку
Wednesday March 14 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 9:30 am	Середа 14 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 9:30 ранку
Thursday March 15 Hymn to Passions of Christ at 6:30 pm	Четвер 15 березня Акафіст Страстям Христовим о 6:30 вечора
Friday March 16 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 7:00 pm	П'ятниця 16 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 7:00 вечора
Saturday March 17 Divine Liturgy* with Sorokousty – Remembrance of Our Beloved Deceased at 10:00 am Great Vespers* at 5:00 pm	Субота 17 березня Заупокійна Літургія* (Сорокоуст) о 10:00 ранку Вечірня* о 5:00 вечора
Sunday March 18 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 18 березня Свята Літургія* о 10:00 ранку
Wednesday March 21 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 9:30 am	Середа 21 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 9:30 ранку
Thursday March 22 Great Canon of St. Andrew of Crete at 7:00 pm	Четвер 22 березня Великий канон Андрія Критського о 7:00 вечора
Saturday March 24 Great Vespers* at 5:00 pm	Субота 24 березня Вечірня* о 5:00 вечора
Sunday March 25 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 25 березня Свята Літургія* о 10:00 ранку
Wednesday March 28 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 9:30 am	Середа 28 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 9:30 ранку
Thursday March 29 Hymn to Passions of Christ at 6:30 pm	Четвер 29 березня Акафіст Страстям Христовим о 6:30 вечора
Friday March 30 Liturgy* of the Presanctified Gifts at 7:00 pm	П'ятниця 30 березня Літургія* наперед Освячених дарів о 7:00 вечора
Saturday March 31 Lazarus Saturday Divine Liturgy* at 9:30 am Great Vespers* at 5:00 pm	Субота 31 березня Лазарева субота Свята Літургія* о 9:30 ранку Вечірня* о 5:00 вечора

* Confession prior to the start of Liturgy and after Vespers

* Сповідь перед Літургією і після Вечірні